



Številka: 034-38/2026

Datum: 9. 9. 2026

Ministrstvo za kulturo

Maistrova ulica 10

1000 Ljubljana

gp.mk@gov.si

ZADEVA: POBUDE ZOS ZA SISTEMSKO REŠITVE TER USTREZNEJŠE FINANCIRANJE KULTURE IN KULTURNE DEDIŠČINE

Spoštovani,

Združenje občin Slovenije (v nadaljevanju: ZOS) vam na podlagi sestanka, ki je potekal 7. 9. 2026 na Ministrstvu za kulturo, posreduje pobude za sistemsko ureditev in ustrežnejše sofinanciranje področja kulture in kulturne dediščine.

V nadaljevanju izpostavljamo **ključne predloge ZOS**:

- Sistemsko in predvidljivo financiranje kulturnih spomenikov ter javne kulturne infrastrukture

ZOS opozarja, da na področju obnove kulturnih spomenikov in javne kulturne infrastrukture v preteklosti ni bilo zagotovljenih dovolj stabilnih, rednih in predvidljivih finančnih virov. Občine zato težko pravočasno načrtujejo in pripravljajo zahtevnejše investicije, saj ob objavi razpisa pogosto nimajo dovolj časa za pripravo projektne dokumentacije in pridobitev potrebnih dovoljenj. Vzpostaviti je treba večletni in vnaprej znan sistem financiranja, ki bi občinam omogočal, da projekte pripravijo v ustreznem časovnem obdobju ter jih vključijo v svoje razvojne in finančne načrte.

- Ustrezne stopnje sofinanciranja

Posebno pozornost je treba nameniti višini sofinanciranja občinskih investicij na področju kulture in kulturne dediščine. Opozarjamo, da stopnje sofinanciranja v višini 30, 40 ali 50 odstotkov zlasti pri večjih investicijah pogosto ne omogočajo izvedbe projektov, saj občine preostalega deleža sredstev ne morejo zagotoviti same.

Višje stopnje sofinanciranja, kakršne so bile izjemoma zagotovljene v okviru Načrta za okrevanje in odpornost, so redke. Zato je treba zlasti pri finančno zahtevnejših projektih zagotoviti višji delež državnega sofinanciranja.

- Učinkovitejše in bolj predvidljivo sodelovanje z ZVKDS

Občine se pri pripravi prostorskih aktov in izvajanju investicij pogosto srečujejo z dolgotrajnimi postopki ter različnimi strokovnimi presojami ZVKDS. Kulturnovarstveni pogoji, mnenja in pripombe morajo biti jasni, konkretni, pravočasni in sorazmerni z dejanskim vplivom načrtovanega posega na varovane lastnosti kulturne dediščine.

Pri presoji posameznih posegov je treba poleg varstva kulturne dediščine upoštevati tudi varnost ljudi, dostopnost in funkcionalnost objektov ter potrebe lokalnega okolja. Zagotoviti je treba večjo enotnost



strokovnih meril in zmanjšati odvisnost odločitev od subjektivne presoje posameznega strokovnega delavca.

ZOS predlaga vzpostavitev učinkovitega mehanizma ponovne oziroma drugostopenjske strokovne presoje za primere, ko občina in ZVKDS pri posamezni zadevi ne moreta doseči strokovno in izvedbeno sprejemljive rešitve. Takšen mehanizem mora omogočati učinkovito razrešitev spornih vprašanj, ne da bi se postopki zaradi dodatnih ravni odločanja nesorazmerno podaljševali.

- Ponovna presoja vplivnih območij kulturnih spomenikov

Opozarjamo, da so obstoječa vplivna območja kulturnih spomenikov lahko določena preširoko ali brez dovolj natančne opredelitve konkretnega varstvenega režima. Posledično so lahko tudi manjši posegi na oddaljenih nepremičninah podvrženi zahtevnim in dolgotrajnim postopkom, čeprav nimajo bistvenega vpliva na varovane lastnosti spomenika.

ZOS predlaga, da ZVKDS po uradni dolžnosti periodično preverja, ali so obstoječa vplivna območja še vedno nujna in ustrezno določena, ali bi bilo varstvo mogoče zagotoviti z ožjim območjem ter ali so varstveni režimi opredeljeni dovolj jasno in konkretno. Pri tem je treba zagotoviti, da omejitve ne presegajo obsega, ki je potreben za učinkovito varstvo kulturnega spomenika.

- Vključevanje kulturne dediščine v življenje lokalnega okolja

Pri obnovi kulturne dediščine se financiranje ne sme omejiti zgolj na fizično obnovo objektov. Že ob pripravi projekta je treba opredeliti, kakšne vsebine bodo v objektu potekale po zaključku investicije in kako bo zagotovljeno njegovo nadaljnje upravljanje.

Obnovljeni objekti morajo biti vključeni v življenje lokalnega okolja in namenjeni izvajanju ustreznih vsebin. Te so lahko namenjene lokalnemu prebivalstvu ali povezane s turizmom, enkratnimi obiski in prenočitvenimi zmogljivostmi. Pomembno je, da se poleg varovanja kulturne dediščine zagotovi tudi njena dejanska uporaba in dolgoročno delovanje.

- Razvoj javno-zasebnih partnerstev

ZOS predlaga, da se sistemsko proučijo možnosti za vključevanje kulturne dediščine v projekte javno-zasebnega partnerstva. Takšen pristop bi bil lahko posebej smiseln pri objektih, ki jih je mogoče povezati s turističnimi in drugimi gospodarskimi vsebinami ter jim tako zagotoviti nadaljnjo uporabo in upravljanje.

Občine se srečujejo s primeri, ko bi bil zasebni investitor pripravljen sodelovati pri obnovi in uporabi objekta kulturne dediščine, vendar zaradi nejasnih pravnih podlag ter zahtevnih postopkov ne najdejo ustreznega načina za izvedbo takšnega sodelovanja. Čeprav se javno-zasebna partnerstva načeloma spodbujajo, kompleksnost postopkov in tveganja, povezana z njihovo izvedbo in nadzorom, občine pogosto odvrčajo od njihove uporabe.

Z vključevanjem zasebnih sredstev bi bilo mogoče povečati učinek razpoložljivih javnih sredstev, preprečiti nadaljnje propadanje objektov ter prispevati k reševanju vprašanja njihovega dolgoročnega upravljanja. Zato je treba proučiti pravne in finančne možnosti za izvedbo tovrstnih projektov ter možnosti povezovanja javnih sredstev, namenjenih kulturni dediščini, s sredstvi in investicijami na področju turizma.



- Stalen finančni mehanizem za obnovo varovanih objektov

ZOS predlaga proučitev možnosti vzpostavitve stalnega finančnega mehanizma oziroma sklada, ki bi po vzoru Eko sklada omogočal redno prijavljanje za pridobitev sredstev za obnovo posameznih elementov objektov kulturne dediščine.

Sredstva bi morala biti dostopna v okviru stalnega sistema financiranja, ki bi omogočal redno oddajo vlog, in ne zgolj prek občasnih javnih razpisov oziroma pozivov. Prav tako bi razpis moral dovoljevati prijavo zasebnikom.

- Ustrezna podpora kulturnim spomenikom državnega in svetovnega pomena

Kulturni spomeniki državnega pomena bi morali biti deležni ustrezne finančne podpore države ne glede na njihovo lastništvo ali način upravljanja, torej ne glede na to, ali jih upravljajo državni ali občinski javni zavodi oziroma občine. Odgovornost za njihovo ohranjanje mora spremljati sorazmerna in sistemsko zagotovljena finančna podpora države, in sicer tako za investicijske stroške kot za stroške upravljanja. Posebno pozornost je treba nameniti tudi objektom in območjem mednarodnega pomena, vključno s spomeniki, vpisanimi na Unescov seznam svetovne dediščine. Ohranjanje takšne dediščine presega lokalni interes, zato zahteva ustrezno finančno in strokovno podporo države.

- Razvoj kulturne infrastrukture

Številne občine se soočajo s pomanjkanjem oziroma neustreznostjo kulturne infrastrukture. Za zagotavljanje ustreznih pogojev za izvajanje kulturnih dejavnosti so potrebni namenski investicijski programi ter večletni in predvidljivi finančni mehanizmi za obnovo, posodobitev in razvoj kulturnih objektov.

- Javna mreža pooblaščenih muzejev

Država je določila javno mrežo pooblaščenih muzejev, v okviru katere muzej pokriva območje več občin. Po določitvi javne mreže so nastale številne nove občine, pooblašчени muzeji pa niso ustrezno spremenili svojih ustanovitvenih dokumentov. Zato je v praksi več primerov, kot je Dolenjski muzej Novo mesto, v katerih je ustanoviteljica javnega zavoda zgolj nosilna občina, ki sama izvršuje vse ustanovitelske pravice in obveznosti. Ostale občine tako ne morejo vplivati na program zavoda in s tem vključiti svoje projekte varovanja in ohranjanja kulturne dediščine in kandidirati na razpise oziroma pozive Ministrstva za kulturne projekte (razstave, itd.).

Predlagamo vzpostavitev ustrezne zakonske podlage, ki bi občini omogočila, da s pogodbo pooblasti drug občinski ali državni javni zavod za izvajanje javne službe na svojem območju. Občina bi s tem pridobila tudi minimalen obseg pravic, kot so potrjevanje letnega plana in poročila dela ter potrjevanje direktorja, po vzoru ureditve na področju knjižničarstva.

- Partnerstvo med državo in občinami

Pri pripravi zakonodaje, strateških dokumentov in drugih sistemskih rešitev na področju kulture je nujno pravočasno, aktivno in vsebinsko vključevanje občin. Rešitve so lahko učinkovite in izvedljive le, če upoštevajo dejanske razmere, potrebe ter finančne, kadrovske in organizacijske zmogljivosti na lokalni ravni.



- **Nove obveznosti morajo spremljati ustrezni finančni viri**

ZOS podpira prizadevanja za zagotavljanje visokih standardov dostopnosti kulturnih dobrin in storitev, vendar opozarja, da novih zakonskih in drugih obveznosti občinam ni mogoče nalagati brez zagotovitve ustreznih finančnih virov. Pri uvajanju novih obveznosti je treba upoštevati tudi razpoložljive kadrovske in organizacijske zmogljivosti občin ter javnih zavodov.

KONKRETNI PREDLOGI OBČIN ČLANIC

ZOS je pred sestankom na Ministrstvu za kulturo med občinami članicami zbral konkretne pobude za sistemsko ureditev in ustrežnejše sofinanciranje področja kulture in kulturne dediščine. ***Njihov skupni imenovalec je potreba po večji, sistemski in predvsem predvidljivi državni podpori pri financiranju kulturne infrastrukture, varovanju in ohranjanju kulturne dediščine ter vzdrževanju in obnovi objektov, ki jih občine zaradi omejenih finančnih zmogljivosti same ne morejo ustrezno vzdrževati, obnavljati ali razvijati.***

- **Pobuda Občine Rogatec**

Občina Rogatec je ustanovitelj Zavoda za kulturo, turizem in razvoj Rogatec, ki upravlja največji slovenski muzej na prostem Muzej na prostem Rogatec, ki je sicer v lasti Republike Slovenije. Občina kot ustanovitelj Zavodu zagotavlja financiranje za delovanje, torej za upravljanje muzeja, kar pa predstavlja vedno večje breme, saj občina samostojno ne zmore zagotavljati zadostnih sredstev za ustrezno vzdrževanje in razvoj muzeja. V ta namen predlagajo večjo vključenost države pri samem financiranju, saj gre v osnovi za državno premoženje. Kulturno dediščino je potrebno vzdrževati in upravljati na specifičen način, ob upoštevanju omejitev spomeniškega varstva in mnenj drugih strokovnih služb, kar zvišuje stroške.

Občina Rogatec predlaga poenotenje sistema financiranja in upravljanja kulturnih spomenikov v državni lasti, ne glede na to, ali z njimi upravlja državni ali občinski javni zavod. Predložili so:

1. konkretne zakonodajne spremembe financiranja spomenikov, ki so **PRILOGA 1** k temu dopisu, in
2. primerjalno tabelo stroškov upravljanja kulturnega spomenika v lasti države, in sicer gre za primerjavo upravljanja kulturnih spomenikov prek državnega javnega zavoda in prek občinskega javnega zavoda. Tabela je na voljo v **PRILOGI 2** tega dopisa.

- **Pobuda Občine Kostel**

Občino Kostel, ki je sicer uvrščena med obmejna problemska območja po Uredbi o določitvi obmejnih problemskih območij (Uradni list RS, št. [22/11](#) s spremembami), zanima predvsem politika ministrstva glede vzdrževanja in upravljanja ter promocije kulturnih spomenikov državnega pomena. Kot majhna občina z omejenimi finančnimi viri namreč nimajo na voljo obsežnih sredstev za vzdrževanje gradu Kostel, ki je kulturni spomenik državnega pomena in s katerim upravlja Zavod za turizem in kulturo Kostel.



- **Pobuda Občine Jesenice**

Občina Jesenice izpostavlja obnovo Bucelleni–Ruardove graščine na Stari Savi. Graščina je razglašena za kulturni spomenik državnega pomena, za uspešno dokončanje celovite obnove, ki jo vodi občina, pa si želijo pomoči pristojnega ministrstva, predvsem pri sofinanciranju obnove oz. revitalizacije – projekt je za občino finančno namreč močno zahteven. Več je na voljo v **PRILOGI 3**.

Na Občini Jesenice so izpostavili tudi problematiko vzdrževanja spomenikov, saj se na njenem območju nahaja večje število spomenikov, občina pa je za njihovo ohranjanje in vzdrževanje dolžna zagotavljati finančna sredstva. Redno vzdrževanje spomenikov predstavlja za občino precejšnjo finančno obveznost, v zadnjem obdobju pa se poleg običajne dotrajanosti vse pogostejše srečujejo tudi s poškodbami spomenikov zaradi vandalizma (grafitiranje spominske kapele na Plavžu, poškodba Štefančevega znamenja na Koroški Beli). Glede na dejstvo, da gre za objekte, ki so pomemben del skupne kulturne in zgodovinske dediščine, Občina predlaga, da bi Ministrstvo za kulturo namenilo del sredstev za redno vzdrževanje, obnovo in sanacijo poškodb spomenikov. S sistemskim oziroma namenskim sofinanciranjem bi občine skupaj z ministrstvom pripomogle pri zagotavljanju ustreznega stanja ohranjanja kulturne dediščine za prihodnje generacije.

- **Pobuda Občine Idrija**

Občina Idrija opozarja na slabo razvito javno kulturno infrastrukturo. V lokalni skupnosti nimajo namreč niti ene primerne dvorane, ki bi zadoščala pogojem za izvedbo glasbenih in gledaliških prireditev in tozadevno se zaostajanje za drugimi slovenskimi kraji iz leta v leto povečuje. V načrtih je obnova Rudniškega gledališča in obnova območja Jožefovega jaška, ki bi tem potrebam zadostila. Oba sta spomenika najvišjega ranga in vpisana na Unescov seznam svetovne dediščine, vendar sta na poti k ogroženosti. Z obnovo bi ohranila funkcijo, kar se izkazuje kot najboljši način varovanja spomenikov. Z Občine opozarjajo na sistemsko podfinanciranost lokalnih skupnosti, ki v njihovem primeru izhaja predvsem iz težavne geografije, zato le stežka izvajajo zakonske naloge, pri večjih investicijah pa nujno potrebujejo tudi zunajproračunska sredstva.

Občina Idrija je na javnih razpisih Ministrstva za kulturo v glavnem neuspešna, saj pri ocenjevanju izgublja točke pri merilih umeščenosti v območje Triglavskega narodnega parka in med obmejna problemska območja.

Občina zato predlaga razgovor o:

1. spremembi kriterijev za javne razpise za sofinanciranje investicijskih projektov s področja kulture (denimo povišanje števila točka za obnovo spomenikov, ki so vpisani na Seznam svetovne dediščine) in
2. uvedbi razpisa za obnovo spomenikov, ki so vpisani na Seznam svetovne dediščine.



- **Pobuda občine Dobrna**

V večini srednjih in manjših slovenskih občin so objekti družbenega standarda zasnovani kot večnamenski ter funkcionalno povezani tako, da racionalno zadovoljujejo potrebe lokalnega prebivalstva na področju izobraževanja, športa, kulture ter drugih segmentov družbenega življenja. Takšna ureditev omogoča optimalno izrabo obstoječih in novih prostorov, njihovo večnamensko uporabo ter racionalnejše in učinkovitejše upravljanje objektov.

V Občini Dobrna je obstoječa šolska športna dvorana, zgrajena leta 1975, zaradi svoje starosti, tehnične zasnove in prostorskih značilnosti danes neustrezna tako za potrebe osnovne šole kot tudi za potrebe lokalne skupnosti. Obstoječi prostori kulturnega doma so funkcionalno povezani s športno dvorano, ki jo je zaradi neustreznosti predvideno odstraniti. Hkrati je obstoječa osnovna šola, ki je bila sicer že obnovljena, zaradi povečanja potreb in prostorske omejenosti skozi leta postala premajhna, zato se v njej že danes pojavlja izrazita prostorska stiska.

Glede na navedeno je za Občino Dobrna nujna celovita in dolgoročna prostorska rešitev, ki vključuje prizidek k Osnovni šoli Dobrna ter izgradnjo nove športne dvorane in dvorane kulturnega doma. Za navedene potrebe je občina pripravila projektne rešitve, ki so predstavljene v **PRILOGI 4**.

Predlagana rešitev predstavlja trajno ureditev potrebnih prostorskih pogojev za izvajanje in razvoj izobraževalnih, športnih, kulturnih ter drugih družbenih dejavnosti v občini. Pri tem se predvideva ustrezna navezava na obstoječe objekte ter takšna funkcionalna zasnova, ki zagotavlja učinkovito uporabo skupnih prostorov, hkrati pa omogoča avtonomno, nemoteno in ločeno izvajanje posameznih dejavnosti, skladno z veljavno področno zakonodajo, normativi in pravili stroke.

Za lokalno skupnost predstavlja izvedba tako celovito zasnovanega projekta izjemno velik finančni in investicijski zalogaj. Glede na omejene finančne možnosti manjših občin takšnega projekta brez ustreznega in usklajenega sofinanciranja države oziroma pristojnih resornih ministrstev ni mogoče realno izvesti. Pri tem gre za vsebine, ki sodijo na področje več različnih resorjev, zlasti Ministrstva za vzgojo in izobraževanje, Ministrstva za kulturo ter Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport.

Zato bi bilo treba vzpostaviti časovno in vsebinsko usklajen sistem državnega sofinanciranja večnamenskih objektov družbenega standarda, ki združujejo vsebine različnih resorjev. To bi lahko v praksi pomenilo pripravo medresorsko usklajenih razpisov oziroma drugega ustreznega mehanizma financiranja, v okviru katerega bi se pri ocenjevanju in določanju višine sofinanciranja upoštevale vse vsebine in normativni prostorski standardi posameznih področij ter prostori skupne večnamenske rabe.

Pri določanju višine sofinanciranja bi bilo smiselno upoštevati tudi kazalnike razvitosti občin, ki so del **PRILOGE 4**, saj je finančna sposobnost občin za izvedbo tako zahtevnih investicij zelo različna. Za Občino Dobrna bi na podlagi predlaganega modela in njenega razvojnega položaja to pomenilo možnost do 80-odstotnega sofinanciranja investicije s strani pristojnih resorjev, kar bi pomembno prispevalo k njeni izvedljivosti.

Takšen pristop bi omogočil, da se potrebe manjših in podeželskih občin obravnavajo celovito in da se sredstva različnih resorjev združujejo pri projektih, ki hkrati zagotavljajo več različnih javnih funkcij. S tem bi se izboljšala učinkovitost porabe javnih sredstev, zmanjšalo podvajanje investicij v posamezne objekte ter omogočila boljša izraba skupnih prostorov.



V **PRILOGI 4** je priložen tudi dopis, s katerim je Občina Dobrna na pristojna resorna ministrstva naslovila prošnjo in apel za vrednotenje ter sofinanciranje tovrstnih večnamenskih projektov. Dopis je bil posredovan tudi v okviru prijave projekta na Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje dne 16. januarja 2026.

Občina Dobrna zato prosi, da se v okviru sestanka na Ministrstvu za kulturo ponovno pozove pristojna resorna ministrstva in Vlado RS, da proučijo možnosti za vzpostavitev ustreznega modela medresorsko usklajenega sofinanciranja večnamenskih objektov družbenega standarda v manjših in podeželskih občinah. Pri tem naj se upoštevajo tako vsebinski in prostorski normativi posameznih področij kot tudi razvojni in finančni položaj občin.

Vzpostavitev takšnega modela bi omogočila izvedbo večjih in dolgoročno zasnovanih projektov, ki jih posamezna manjša občina zaradi omejenih finančnih virov sama ne more izvesti. Hkrati bi se s tem trajno izboljšali pogoji za izvajanje in razvoj šolskih in obšolskih dejavnosti, športa, kulture ter drugih javnih in družbenih vsebin, kar bi pomembno prispevalo h kakovosti življenja prebivalcev ter k dolgoročnemu razvoju slovenskega podeželja.

- Pobuda občine Mirna Peč

Občina Mirna Peč v sodelovanju z družinama od leta 2011 izvaja aktivnosti, s katerimi želi ohraniti bogato zapuščino dveh rojakov, in sicer: harmonikarja Lojzeta Slaka in pesnika Toneta Pavčka. V okviru teh prizadevanj so bili izvedeni naslednji projekti:

- v letu 2013: postavitve spominskega obeležja v njunih rojstnih krajih in ureditev pešpoti »Po poti Slakove in Pavčkove mladosti«;
- v letu 2014: ureditev večnamenskega vaškega objekta z manjšo razstavo o pesniku T. Pavčku v »Pavčkovem domu« v Šentjuriju na Dolenjskem za sprejemanje obiskovalcev pesnikovega rojstnega kraja;
- v letu 2018 in 2025: ureditev prostorov Muzeja Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka s postavitvijo stalnih razstav harmonikarja Lojzeta Slaka in Pesnika Toneta Pavčka v Mirni Peči.

Občina je za projekt Pavčkov dom (84,4m²) namenila 215.000 evrov (60% sofinanciranje Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja), za projekt ureditve Muzeja Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka (880m²) pa dobrih 1,9 mio evrov (95.968,04 evrov CLLD, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja).

Občina se je vsa leta prizadevala za oba investicijska projekta pridobiti sredstva iz razpisov resornega ministrstva, večkrat je projekt tudi predstavila na ministrstvu, vendar je bila pri tem neuspešna. Pri izvedbi obeh projektov je sodeloval tudi Dolenjski muzej Novo mesto, ki je pooblaščen muzej za izvajanje javne službe za območje Občine Mirna Peč, delo le tega pa je občina financirala po posebni pogodbi, saj Občina Mirna Peč ni soustanoviteljica muzeja.

Želja Občine Mirna Peč je, da ohrani upravljanje Muzeja L. Slak in T. Pavčka skupaj z njegovo enoto Pavčkov dom, da skupaj z Dolenjskim muzejem Novo mesto pripravi inventarni knjigi zbirk T. Pavčka in zbirke L. Slak in na podlagi le teh pripravi razglasitev zbirk za nacionalni spomenik (zbirka Toneta Pavčka je v lasti Občine Mirna Peč, zbirka Lojzeta Slaka pa v upravljanju občine), skrbeti za hrambo



zbirk in za predstavljanje del le teh obiskovalcem v okviru stalnih razstav ter dopolnitev razstav z zunanjimi didaktičnim vsebinami za otroke in dodatnim letnimi dopolnilnimi programi.

Občina ob tem ugotavlja, da s strani države niso zagotovljena redna sredstva ter v zadostni višini za sofinanciranje projektov občin:

- za ureditev kulturne infrastrukture,
- za varstvo kulturne dediščine v lasti oz. upravljanju občin,
- za projekte postavitev stalnih razstav oz. ostale kulturno - turistične projekte.

V konkretnem primeru občine je dodatna težava tudi, da Občina Mirna Peč ni ustanoviteljica pooblaščenega muzeja javne muzejske službe, kar je posledica dogovorov občin ob odcepitvi manjših občin od nekdanje skupne občine Novo mesto v letu 1999, sedanja ustanoviteljica Mestna občina Novo mesto pa nima interesa ustanoviteljstva zavoda razširiti na ostale občine. Država sicer namenja pooblaščenih muzejem sredstva za izvajanje državne javne službe (iz teh virov je muzej za raziskovanje dediščine namenil 4000 evrov za Slakovo in 8000 za Pavčkovo razstavo) ter za projekte muzeja.

Občina zato predlaga, da se tudi na področju javne mreže pooblaščenih muzejev pregleda sedanja ureditev in poišče možnosti ustrezne ureditve za vse občine. Pri tem bi lahko sledili ureditvi na področju knjižničarstva, kjer je možno izvajanje javne službe knjižnične dejavnosti urediti tudi pogodbeno in ne le s soustanoviteljstvom.

ZOS pričakuje, da bo Ministrstvo za kulturo lokalne skupnosti obravnavalo kot enakovrednega partnerja pri oblikovanju kulturnih politik in sistemskih rešitev ter da bodo prihodnji ukrepi temeljili na skupnem cilju – ohranjanju kulturne dediščine, razvoju kulture ter zagotavljanju dostopnosti kulturnih vsebin za vse prebivalce Slovenije.

Prepričani smo, da predstavljene pobude predstavljajo dobro osnovo za nadaljnji dialog med državo in občinami ter za oblikovanje rešitev, ki bodo dolgoročno prispevale k učinkovitejšemu ohranjanju in razvoju kulture in kulturne dediščine v Sloveniji.

Lepo pozdravljeni,

Robert SMRDELJ
Predsednik Združenja občin Slovenije